

Cel mai rău păcătos din oraș

18 FEBRUARIE 1956

MINNEAPOLIS, MINNESOTA, U.S.A

¹ Cântarea mea preferată... baza acesteia, dacă voi doar ați ști... cum a venit aceasta. Prietenul meu, Fratele Booth-Clibborn a scris aceea pe genunchii lui prin inspirație într-un câmp de porumb într-o noapte, pe bucăți de carton în interiorul pantofilor, pe talpa pantofilor, vândută la WyCliffe pentru o sută de dolari și el a luat dreptul de autor al cântării. Și aceasta este cântarea mea preferată. Ea exprimă Dumnezeirea extraordinară a Domnului Isus și mai ales într-o zi ca asta, când ei încearcă să-L facă doar un profet. El a fost mai mult decât un profet. El a fost Dumnezeu.

² În lecția Scripturii din seara aceasta în sfântul **Luca, capitolul al 7-lea și versetul al 36-lea...** Și apoi când voi mergeți acasă, terminați de citit acest capitol, eu doar îl citesc pentru că mâine este duminică. Noi nu vrem să stăm mult, dar noi... Mâine voi aveți școală duminicală și multe servicii.

³ Și în timpul vizitei de aici, eu desigur am avut o mulțime de prieteni buni pe care mie într-adevăr mi-ar fi plăcut să-i vizitez, Stadskevii stând aici și Petersonii, ș.a.m.d. Dar motivul meu este pentru serviciile de

predicare, dar pare ca și cum oriunde merg, încep servicii de vindecare. Și apoi, desigur, eu nu pot să vizitez în timp ce noi suntem în servicii de vindecare. Eu trebuie să-mi stabilesc timpul pentru post și așteptând după Domnul. Eu sunt sigur că prietenii mei înțeleg asta, așa că....

Versetul al 36-lea, noi citim aceasta:

Și unul dintre farisei a dorit ca el să mănânce cu el. Și el s-a dus la casa fariseului și s-a așezat să mănânce.

Să ne rugăm. Tată Ceresc, noi ne rugăm ca Tu să binecuvântezi aceste cuvinte pentru gloria Ta. În Numele lui Isus, noi o cerem. Amin.

⁴ Acolo pare să fie ceva greșit. Asta nu este chiar exact corect. De ce ar cere un fariseu lui Isus să vină să mănânce cu el? Păi, asta nu este chiar corect. Fiindcă fariseilor nu le plăcea de Isus; ei îl urau. Ei nu aveau deloc de a face cu El. Și de obicei, când noi vrem pe cineva, când noi iubim pe cineva, noi vrem ca ei să vină să mănânce cu noi. Dar tu nu ceri dușmanilor tăi să vină să mănânce cu tine. Deci este ceva greșit în tablou, când acest fariseu a vrut ca Isus să vină și să mănânce cu el.

Și de obicei noi vrem părtășie. Și fariseii nu aveau părtășie cu Isus, pentru că ei erau un grup înțepenit, îngâmfat, sectarian. Și Isus era Fiul iubit al lui Dumnezeu. Și voi știți, întocmai ca și femeile tinere, ele au lucruri împreună. Ele au propriile lor conversații; lor le place să fie împreună: femeile tinere. Și femeile mai în vârstă, ele au timpul lor împreună. Lor le place să se asocieze împreună. Și bărbatii tineri și bărbatii mai în vârstă... Copiii mici, ei au părtășia lor unul cu celălalt. Ei ies în stradă și se joacă. Voi știți, biblia vorbește despre asta în Isaia, copiii mici jucându-se pe străzi.

⁵ Dar ce putea să dorească acest fariseu cu Isus? Voi știți, luați o fetiță mică, fetiță mică și lăsați-o s-o urmeze în jur pe bunica tot timpul, acolo este ceva greșit. Este prea mare diferența lor de vârstă. Ele nu au lucruri în comun. Tu poți depinde de aceasta; ori ea este animalul de companie al bunicii, ori bunica are o pungă cu bomboane undeva. Este ceva peste mână când tu vezi o fetiță urmându-și bunica.

⁶ Și voi observați oamenii se adună împreună. Ca în oraș, Kiwanișii se adună. Și când ei o fac, ei au lucruri în comun. Lor le place să vorbească despre afacerile orașului, ajutorarea săracilor și orice...

Fiecare... Mama mea avea un proverb vechi pe care obișnuia să-l spună: „Păsările cu aceleași pene se adună”. Este o mulțime de adevăr în aceea. Pentru că noi avem lucruri în comun. De aceea suntem noi aici în seara asta. Noi avem lucruri în comun. Noi suntem... Motivul că voi nu v-ați dus la filme sau ceva în acel aranjament, pentru că voi... Noi aveam lucruri în comun ca și creștini; noi am venit să avem părtășie în jurul Cuvântului lui Dumnezeu și să vorbim despre Domnul Isus.

⁷ Dar ce putea să vrea acest fariseu cu Isus? Acesta este lucrul următor. Se făcea târziu. Soarele era doar gata să apună. Și așa cum el a început să apună la orizont, în vest. Eu îl pot vedea pe acest curier stând, care era un alergător. El fusese într-o călătorie de două zile venind în sus prin Palestina, încercând să afle lucrul pe care el tocmai l-a descoperit. El a mers prin cetate. „Păi, El a fost aici acum o săptămână, dar El a plecat.” Așa că acum îl vedem stând în afara mulțimii uriașe care era adunată, ascultând cuvintele unui Om, căci, niciodată n-a vorbit vreun om în acel fel. El vorbea cu autoritate. Și El vorbea. Și acest curier, picioarele lui prăfuite de la alergarea pe drumurile palestinienilor grele și din cetate în cetate, căutând, încercând să afle unde era acest Isus din Nazaret, pentru că el era în serviciu pentru stăpânul său bogat, fariseul.

⁸ Și după ce Isus și-a încetat vorbirea, probabil El a început adunarea de rugăciune pentru bolnavi. Eu îl pot vedea pe El întinzându-și mâinile Lui sacre să atingă ologul și slăbănogul și orbul. Și acest curier mic, un alergător pentru fariseu, eu îl pot vedea făcându-și loc cu coatele prin mulțime, venind unde el putea veni în contact cu Isus, mulți oameni încercând să-l împingă înapoi. Dar după un timp el a ajuns la linia finală, unde erau cei 12 apostoli stabilind o margine, că nimeni nu putea ajunge mai aproape decât ei, la Domnul Isus. Și el dă de cineva; poate acela era Filip, sau poate Petru și el a spus: „Pot să-L văd pe Stăpânul vostru? Am un mesaj de la stăpânul meu pentru El.”

Păi, apostolul a spus: „El vorbește acum. Eu îl voi întreba când El termină serviciul de vindecare”.

Și așa cum serviciul de vindecare a continuat pentru un timp, după o vreme ei s-au gândit că el trebuia să înceteze rugăciunea pentru bolnavi. Și unii din ei au spus: Stăpâne, eu mă gândesc că noi ar trebui să oprim linia acum pentru că aceasta este destul pentru astăzi. Noi avem de mers în alte locuri.

Și apoi Petru a luat cuvântul și a spus „Acum, eu Îl voi întreba, dacă El va vorbi cu tine”.

Așa că el a spus: „Stăpâne, aici în audiența noastră stă un flăcău care a venit din sudul Palestinei și el este de două zile pe drum. Spune că are un mesaj de la stăpânul lui pentru Tine. Ai putea să vorbești cu el chiar acum?” Și tu niciodată nu vei cere lui Isus să vorbească cu tine, numai dacă El îți dă ocazia. El era atunci așa cum El este acum. Căci El dorește și așteaptă să aibă un interviu cu fiecare persoană. Nu contează ce însărcinare ai sau care este necazul tău, iubitorul nostru Domn Isus așteaptă și încearcă să aibă o ocazie să vorbească fiecăruia. Și astfel, desigur, El a spus că este bucuros să vadă ce avea el.

⁹ Acest tânăr s-a apropiat și a spus. „Tu ești Isus din Nazaret? Și stăpânul meu, Fariseul într-o anumită cetate, un doctor și el urmează să aibă un banchet mareț. Și el dorește ca Tu să vii și să fii oaspetele său la acest banchet.”

Și eu pot să văd toți ochii apostolilor privind. Ce va spune El?

El a spus: „Eu voi... spune stăpânului tău că Eu voi fi acolo în data cutare și cutare.” Cereți și voi veți primi, întotdeauna cu Isus. Și El a spus: „Eu voi fi acolo în data cutare și cutare.”

Eu îl pot auzi pe Petru spunând: „O, nu, Doamne, Tu nu vrei să mergi acolo. Păi, acel fariseu are ceva ascuns în mânecă. El nu te vrea pe Tine pentru un lucru bun. Păi, sunt prea mulți oameni bolnavi aici să li se slujească și oamenii care Te iubesc se îmbulzesc în jurul Tău, încercând să aibă doar un moment cu Tine! Păi, Tu nu vrei să mergi să vezi acel fariseu!” Dar niciodată nimeni nu i-a cerut vreodată lui Isus, fără ca El întotdeauna să răspundă dorinței tale. El a spus: „Noi vom merge.”

¹⁰ Și acest alergător, ins tânăr, lacheu din casa acestui fariseu bogat, păi, misiunea lui era încheiată și el s-a întors de la Isus și și-a început drumul lui înapoi către casă, simțindu-se satisfăcut că el și-a terminat totul, pentru că el a dus la bun sfârșit dorințele stăpânului său. Ce greșeală. Omul stând în prezența Vieții Eterne, stând chiar în fața Dumnezeuului cerului și totuși, după ce și-a făcut toată religia, obligațiile către biserica lui, a plecat fără ca măcar să-l ceară iertare pentru păcatul lui.

¹¹ Eu aș fi vrut să fi putut sta unde a stat el. Aș fi vrut să fi putut sta în acel loc unde a stat el. Știți ce aș fi făcut? O, eu nu aș fi fost interesat atât de mult în afacerile bisericii; aș fi căzut pe fața mea și aș fi spus:

„Scumpule Domn Isus, Stăpânul Vieții, dă-mi harul Tău iertător”, dacă aş fi avut oportunitatea să stau în fața Lui.

Eu cred că acesta este simțământul fiecăruia aici în seara aceasta. Noi am face același lucru. Eu... Dar astăzi este chiar cum a fost atunci. Noi suntem ocupați cu așa de multe lucruri pe care trebuie să le facem în biserică, biserica ne cere așa de mult și în așa de multe locuri să mergem, până când într-adevăr noi eșuăm de multe ori să primim ocazia. Și poate, în vreo seară, noi trebuie să mergem să repetăm pentru serviciul de cântări. Noi trebuie să facem altceva. Ceva, poate, de natură religioasă, dar când Duhul Sfânt vorbește inimii tale, lucrul cel mai bun ce poți să faci este să răspunzi întotdeauna, nu contează ce este aceea, în ce timp din noapte, sau în ce fel de însărcinare ești tu, pentru că El ar putea să nu-ți mai vorbească pentru mult timp, sau poate niciodată.

¹² Dar acest ins tânăr, stând atât de aproape de Viața Eternă și niciodată măcar să O ceară... Păi, noi condamnăm acel bărbat, dar voi știți ce? Probabil, poate voi și eu am fost vinovați de același lucru, stăm chiar lângă gura sau... vocea Vieții Eterne, privind-O, urmărind-O și îndepărtându-ne de la Aceasta tot atât de goi, cum a făcut-o el. Asta-i corect. Suntem prea luați cu alte lucruri. Atât de mulți oameni astăzi... voi aveți atât de multe lucruri pe care voi trebuie să le faceți. Voi trebuie să vă faceți cumpărăturile. Voi trebuie să vă grăbiți... cu asta și cealaltă. Noi doar ne grăbim, grăbim, grăbim, grăbim și nu ajungem nicăieri, mergând mai departe de Dumnezeu tot timpul. Acum, aceea-i adevărat. Și... Dar el s-a gândit că el a îndeplinit exact tot ceea ce trebuia să facă și aceea era tot.

De multe ori noi venim la biserică și ne scriem numele pe o hârtie și dăm mâna cu păstorul, suntem botezați în apă și ne gândim: „Noi ne-am făcut religia noastră acum.” Și voi lăsați lucrul principal: convorbirea cu Domnul Isus. De multe ori voi aveți oportunitatea și voi n-o faceți.

¹³ Mă întreb ce a cauzat ca acest tânăr să facă asta?... Eu pot vedea, poate, cu o săptămână înainte, pe drum jos într-un alt oraș, o măreață sinagogă gri și un păstor acolo, un... Noi îl vom numi Doctor Fariseu, doar pentru un nume. Și eu îl pot vedea pe el umblând în sus și în jos (pe coridoarele ei mari și covoare mari pe podea și mobilă fină și o casă), frecându-și mâinile lui mici, grase, durdulii și spunând: „Păi, voi știți, eu sunt un bărbat respectat în această cetate. Eu am o diplomă, o licență în filosofie. Eu sunt numit doctor. Fiecare, când eu merg jos în oraș, ei mă privesc ca Doctor Fariseu. „Bună dimineața, Doctor Fariseu!” Oh, eu sunt

capul multor loje și lucruri. Și când cluburile se întâlnesc, ele îmi cer să vorbesc. Sunt un vorbitor foarte fluent de asemenea. Și cetatea mă respectă”. Este doar atât de mult eu în asta: **eu, eu, eu, eu.**

¹⁴ Aici cu câțva timp în urmă, un slujitor remarcabil, mi-a scris o scrisoare și în mai puțin de o jumătate de pagină, și eu am numărat în ea de douăzeci și două de ori „**eu.**” „**Eu, eu, eu. Eu** am aceasta. **Eu** am aceea. **Eu** am...” Și la urma urmei, tu nu ai nimic decât ce ți-a dat Dumnezeu. Și tu se cuvine să vezi unde este Isus în asta.

Eu m-am dus într-un oraș unde ei urmau o dată să aibă o adunare. Și fotografiile slujitorului peste tot prin oraș. „Omul orei. Omul lui Dumnezeu pentru asta, omul cu o simțire pentru popor”. Și eu n-am văzut nicăieri Numele lui Isus.

Eu m-am gândit: „Păi, poate Isus nu vine în oraș. Poate acesta este doar omul.” Astfel aceea este cam așa.

Dar, doar: „**eu, eu, eu.**” Acest Fariseu avea asta. Și aceasta este încă în desfășurare.

¹⁵ Astfel acum noi observăm că el umbla în sus și în jos pe podea și el spunea: „Acum, eu am o asemenea influență în acest oraș. Și ei toți mă privesc ca un om sfânt, pentru că eu păstoresc, voi știți, cea mai mare biserică din cetate. Și eu sunt sigur că fiecare mă privește onorabil. Eu îmi fac ritualurile mele în fiecare zi. Și eu cred că e timpul ca eu să arăt ceva din religia mea și eu cred că eu doar voi avea o cină. Și eu îl voi aduce pe doctor Levi Fariseul. Și eu îl voi aduce pe Doctor Ezra Fariseul. Și eu voi aduce... Eu îi voi avea pe toți. Dar pare ca și cum eu am nevoie de o bază pentru acea cină pe undeva. Dacă eu doar aş avea o bază! Un avantaj, cum o numesc ei. Dacă eu doar aş avea aceea, aceea ar fi întocmai ceea ce eu aş avea nevoie. Acum, unde aş putea eu găsi un asemenea ceva pentru o distracție mare, ca doar să arăt într-adevăr acestor alți păstori ce mare om sunt eu? Și voi știți, prin a face ceva ca aceea, ea va arunca probabil mult mai multă influență în calea mea în acest oraș. Și poate prin aceea, mulți dintre ei vor veni și se vor alătura bisericii mele.”

Este foarte rău, că acel fel de duh încă mai există (asta este adevărat) în prea multe dintre bisericile noastre astăzi.

¹⁶ Astfel eu îl pot vedea pe el după un timp așa cum el își freacă mâinile lui mici durdulii și umblând pe covorul lui egiptean minunat în locașul său fin. Acei farisei erau bogați. Ei aveau bani din belșug. Și ei

locuiau în cele mai bune case. Asta nu însemna că ei erau corecți cu Dumnezeu, deloc. Ei erau deștepți, educați. Asta nu însemna că ei erau corecți cu Dumnezeu.

Eu am văzut o mulțime de oameni care aveau diplome apreciate de la tot felul de seminarii și universități și nu știau mai mult despre Dumnezeu decât primul **a-b-c** al bibliei. Asta e adevărat. Când aceea vine la inimă... Ei sunt educați, dar ei nu-L cunosc pe Cristos.

17 Așa cum am spus seara trecută, să-L cunoști pe **El** este Viață! Nu să cunoști Cartea, nu să cunoști biserica, nu să cunoști catehismul, ci să-L cunoști pe Cristos este Viață, Persoana lui Cristos. Și el... Ei primeau parte din toate ofertele și sacrificiile; ei primeau zeciuielile oamenilor. Ei erau oameni bogați, mulți dintre ei locuiau în case frumoase și mulți puteau să-și permită să ofere o mare (așa cum o numesc ei azi), mare cină ca aceea. Și erau mulți oameni săraci în acea zi.

18 Acum, o mulțime de informații ce le am pentru textul meu din seara aceasta, eu le am de la Josephus și de la mulți dintre istorici, despre felul cum au trăit ei în acea zi. Și eu de asemenea am fost acolo să văd zilele moderne și obiceiurile antice vechi. Și multe din ele sunt exact încă și azi. Și casele lor mari frumoase și lucruri...

19 Și eu îl pot vedea pe el așa cum el umblă încoace și încolo, în sus și în jos pe dușumea cu roba lui fină mare, trăgând-o în spatele lui, astfel și cu ceva pălării religioase și veșmintele lui. Eu îl pot vedea pe el: „Ho, ho, cum de nu m-am gândit la acela? Asta-i tocmai ce trebuie să fac. Păi, se cuvenea să mă fi gândit la asta acum o săptămână. Asta e ceea ce voi face. Știți, Fariseul Jones, doar îl urăște oricum pe acel Galileean. El doar se gândește că El a strigat la el într-o zi și i-a spus că el era un șarpe în iarbă... Și eu vă spun, el îl urăște. Hum. Eu îl voi invita pe El. Și eu îl voi avea de asemenea pe Fariseul Levi; eu îl voi aduce pe el și el îl urăște de asemenea pe El. Vai, cum îl urăște pe El. Deci cum de nu m-am gândit la asta, chiar exact lucrul.” Așa că, de aceea era curierul acolo.

20 Acum, el a zis: „Eu vă spun ce vom face noi. Acum, El pretinde a fi un profet. El pretinde că vede lucruri și cunoaște lucrurile mai dinainte, dar noi știm că El este un înșelător. Noi știm că nu este nimic de El. Noi oamenii de biserică, noi care avem educație, noi care suntem deștepți și știm toate rangurile, noi știm că nu-i nimic cu acel individ. El nu-i nimic în lume decât un Beelzebub. Și a făcut... Voi s-ar fi convenit să-l fi auzit pe Rabbi Jones când acest Galileean i-a spus ce era el. Oh, el a

explodat. Și acum noi ne vom distra să știm că Îl avem chiar aici, și-L vom țintui bine pe El chiar aici și vom dovedi că El nu este nimic decât un înșelător. Deci, noi Îl vom avea aici. Așa că eu îl voi trimite pe alergătorul meu favorit, un flăcău, acolo. El Îl va aduce. Oh, eu s-ar fi convenit să mă fi gândit la asta cu mult timp înainte. Păi, acum mai bine m-aș ocupa să trimit invitațiile”. Pentru că tu nu poți participa la un banchet palestinian fără să ai o invitație.

21

Astfel, apoi eu îl aud pe el spunând: ”Vă spun ce cred că voi face, în loc să am aici... (astfel ca oameni să poată vedea ce fac eu) și voi trimite să aduc cei mai buni bucătari. Și eu voi lua un miel și îl voi pregăti la grătar și îl voi prăji cu condimente și oh, voi face pe fiecare să se lingă pe buze și eu voi avea o cină măreață pentru fiecare. Și... Aceea vreau eu... Dar nu oricine, nu săracii, ci acei pe care eu îi aleg. Și apoi, după ce cina s-a terminat, noi ne vom bate joc de acest Isus din Nazaret. Noi vom dovedi că El nu este profet. Și apoi Jones și aceia vor râde. O, asta va fi minunat.” „Știți ce, eu nu cred că voi avea asta aici în interiorul caselor, aici și pe coridoarele casei. Știți, eu am o curte mare, frumoasă acolo în față și acei struguri delicioși, struguri albi, ei chiar acum se coc. Și nu ar fi aceea minunat ca eu doar să pun masa acolo afară?”

22

Și ei pot să pună în scenă ceea ce noi numim să joace teatru, ei desigur pot. Și ei desigur aranjează lucrurile într-un mod măreț. Voi s-ar cuveni să vedeți modul în care ei o fac. Vai! Dar acela este întocmai felul în care noi încercăm să-l tratăm pe Isus, să gătim o cină mare de supă pe undeva și să o vindem pentru cincizeci de cenți farfuria și să plătim predicatorul. Aceea-i corect. Noi nu ne deosebim prea mult. Aceea-i corect.

Eu v-am spus că eu voi vorbi în seara asta despre **cel mai rău păcătos din oraș**. Acum, deci el avea totul. El a spus: „Eu voi aranja totul și ce timp voi avea eu! Și noi vom fi chiar afară, chiar în spate sub... unde acești struguri mari atârnă. Aceea va fi foarte frumos. Parfumul va fi în ordine. Și eu voi găti mieii mei. Și...”

23

Puteau ei într-adevăr... Ei aveau acei servitori indieni acolo. Și de multe ori, ei erau așa de antrenati, indienii erau, până când ei purtau clopoței mici la pantofii lor. Și când ei merg, ei doar aproape că pot interpreta o melodie cu aceeaia, așa cum ei umblau. Și ei erau așa de amabili cum puteau să mânuie platoul, voi știți, doar cu toată demnitatea la care voi v-ați putea gândi.

A spus: „Oh, eu îl voi avea într-adevăr aranjat.” Și în ziua aceea, toți oamenii săraci din ținut... Păi, el urma să aibă totul aranjat. Astfel el are totul dichisit și totul împreună.

Si după o bucată de vreme, timpul final doar a ajuns la îndemână. Așa că, el a intrat și el și-a decorat camera lui. El aranjează totul frumos și cum puteau ei ,de asemenea, să decoreze interiorul lor. Voi știți, cum puneau ei aceea, aranjau totul ca să arate atât de frumos.

²⁴ Știți, noi încă avem o mulțime din aceea azi în America. Președintele poate veni în oraș și ce fac ei? Ridică toate drapelele sus și culorile și ei le flutură. Și ei au fete cu flori să-l întâmpine pe el la tren și ei împrăștie flori de-a lungul străzii și fiecare stați îmbrăcați cu cele mai bune haine și îi fac semn cu mâna. Aceea e în regulă. Aceea e ok. Dar lucrul despre asta este, că Isus poate veni în oraș și nu se spune nimic despre asta, nimeni nu știe despre asta și nu-i urați bun venit Lui în acel fel. Totuși, noi ne rugăm tot timpul: „Dumnezeule, dă-ne o mare trezire.” Și când El vine voi nu-L faceți binevenit. Voi întotdeauna Îi dați Lui locul al treilea sau al patrulea.

²⁵ Știți, de multe ori, avem atât de multe de făcut, atât de multe lucruri de făcut care țin mintea noastră așa de ocupată, noi nu ne putem închina Lui când El vine.

El va veni la o adunare unde ei au o trezire în oraș, întregul oraș, asociația slujitorilor se va aduna să aibă micul dejun și ei stabilesc planuri și ei vor urma să aibă o mare adunare. Și când Isus vine în biserică și începe să se ocupe de cineva, ei vor spune: „Scoateți afară pe acel fanatic!”

Isus vrea să vă binecuvânteze. El vrea să... El vrea primul loc. Și noi Îl dăm ultimul loc. Oh, da. Noi avem timp pentru orice altceva, dar voi Îl vedeți pe El doar câteva minute înainte să săriți în pat, poate, seara, o dată pe săptămână. Vedeți?

„Dragă Dumnezeule, binecuvântează-mă pe mine, pe fratele meu, pe tata, pe mama, pe dl Jones și... Amin,” și în pat. Ultimul loc! Dar El niciodată nu te respinge. El este bun cu tine oricum. Asta e ceea ce Îl face pe El real pentru mine.

²⁶ Știți, Paștile trecute tu ai îmbrăcat cea mai frumoasă rochie și acea pălărie frumoasă. Oh, tu te-ai dus la biserică Paștile trecute și păstorul tău te va vedea din nou la Paștile viitoare. Și acesta este modul cum aceasta merge. Deci Tu Îi dai Lui doar câteva minute. Și dacă păstorul tău vorbește mai mult de douăzeci de minute: „Oh, vai, cum se

gândește el să vorbească atât de mult ?” Nu este aceasta așa? Oh, tu a trebuit să ieși și să-ți arăți rochia aceea frumoasă. Dar El nu te-a condamnat niciodată pentru asta. El a acceptat-o. Aceea este ceea ce Îl face pe El atât de real pentru mine. Nu contează cât de puțin...

„Doamne, vei lua Tu locul al doilea?”

„Da, voi lua locul al doilea.” Dumnezeuul cerului către o creatură....

„Vei lua locul al doilea?”

„Da, îl voi lua pe al doilea.”

„Vei lua Tu locul al treilea?”

„Da, voi lua locul al treilea.”

„Vei lua Tu locul al patrulea?”

„Da, îl voi lua oriunde tu mi-l vei da.” El niciodată nu te respinge. El va veni în orice timp. Orice loc Îi dai tu Lui, dacă acesta este la mansardă. Tu nu-L vrei pe El în salonul tău.

Când prietenii tăi intră voi puteți toți veni și vorbi despre Isus și îngenuncheați pe podea și lasați ca aceea să fie conversația voastră principală și vorbiți despre El și vă rugați și-i mulțumiți Lui pentru ceea ce a făcut și aduceți mărturii unii altora.

Oh, nu, aceea ține de... o grămadă de glume și comportament prostesc. Și apoi când tu Îi vorbești lui Isus, tu trebuie să mergi sus la mansardă și undeva, sau la subsol câteodată, cândva și să-l vorbești Lui. Tu începi să mergi la... Tu... al tău...

27 Dumnezeu doar arde în inima ta. Te vrea să i te închini Lui și să-L iubești un pic și tu doar te gândești: „Păi, eu voi face asta când spăl vasele.” Și doamna Jones te poate suna și spune: „Liddy, noi mergem în oraș să facem azi ceva cumpărături, dragă. Vrei să vii? Oh, da. Merg cu voi.”

Apoi seara când sari în pat, spui: „Dumnezeule, fii bun cu mine, binecuvântează pe mama și pe tati și pe toți” și sari în pat.

Acela este felul cum facem noi cu Isus, Îi dăm ultimul loc.

28 Vai, când Isus vine în oraș, acolo s-ar cuveni să fie steaguri afară și oameni pe stradă vorbind despre El și glorificându-L și bolnavii și chinuții, acceptând binecuvântările Lui de vindecare și mărturisind pe străzi la fiecare.

Dar noi Îi dăm Lui ultimul loc. Dar El încă se întoarce din nou. El dorește... nu dorește ca vreunul să piară, ci toți să poată veni la pocăință.

Acum, ziua se apropia, era la îndemână. După un timp, el își are toți lacheii afară. Ei au o mulțime de lachei, doar băieți în jurul locului. Așa că el îi pune pe toți la treburile lor. Și primul lucru, o caleașcă aleargă... sosește. Cele mai multe călătorii în acele zile în Palestina se făceau pe jos. Și acela era singurul mijloc de transport pe care îl aveau în afară de animale; și cele mai multe din acelea erau animale de povară, care purtau poveri.

²⁹ Dar caleașca măreață sosește și Doctorul, Reverend așa-și-așa a coborât. Și el a intrat și el l-a îmbrățișat și l-a luat în casă. Și lacheul a luat caii de acolo și i-a dichisit și i-a pus în grajd și a pregătit totul și a lustruit caleașca lui în timp ce el era la banchet.

Orice lucru, totul doar lustruit, întocmai ca o zi modernă „explozivă” astăzi, așa cum o numim noi, (asta-i corect), în numele religiei, de asemenea.

³⁰ Și cei mai mulți oameni mergeau pe jos. Și când ei umblau de-a lungul drumurilor, animalele de asemenea umblau pe drum. Și ei nu aveau drumuri betonate și asfaltate cum avem noi astăzi. Acea era exact ca o cărare mică prăfuită de-a lungul dealurilor și jos prin deșert.

Și așa cum ei mergeau pe acel drum și animalele umblau pe acolo de asemenea și praful se amesteca cu mirosul de animale și de la balebă ș.a.m.d. Și aceea intra în praf și mirosea îngrozitor de-a lungul drumului. Și Palestinienii purtau o robă în acele zile. Și ei aveau pe dedesubt o haină, până la genunchi și ei purtau sandale. Și așa cum ei umblau, această robă mătura praful și el se lipea pe picioarele lor de la transpirație și pe față și pe mâini și acela cauza un miros îngrozitor. Mirosul animalelor, care călătoreau pe drum era peste persoană când ei soseau.

Și când ei soseau la ușă, ei nu erau deloc într-o condiție de a fi primiți la acel timp, pentru că ei miroseau de la acel drum. Și fața lor ardea de la razele fierbinți ale soarelui palestinian.

³¹ Și așa că, ce făceau ei, când ei --- un oaspete sosea, păi, ei aveau întotdeauna un lacheu la ușă; primul ins pe care îl întâlneai era lacheul care spăla picioarele. Cea mai rea slujbă dintre toți ceilalți lachei era spălătorul de picioare. Și să te gândești la asta, Domnul nostru binecuvântat Isus, a devenit un spălător de picioare, a venit jos din cel mai înalt loc din cer să ia cea mai joasă muncă a unui lacheu de pe pământ. Și apoi noi ne gândim că suntem cineva pentru că purtăm haine bune și umblăm într-o mașină frumoasă. Rușine să vă fie! Ce păcat că am ajuns așa departe de Dumnezeu. Oh, noi suntem foarte religioși. Dar eu vreau să spun: „Să fim aproape de Dumnezeu!”

³² Atât de puțini... Eu urăsc să spun asta. Dar atât de puțini din cei ce profesează a fi creștini astăzi, în țara noastră știu atât de puțin despre Dumnezeu. Oh, ei cunosc toate religiile lor, dar să-L cunoști pe Dumnezeu!

S-a umilit pe Sine Însuși și asta îl face pe El atât de măreț pentru mine. Acea este ce îl face pe El atât de adevărat pentru mine este să mă gândesc că El era doritor să vină aici jos, nu să fie un mare cineva, să ia un nume măreț sau ceva asemănător. El s-a făcut pe Sine Însuși umil și a devenit un slujitor pentru toți dintre ei. Acela este Domnul meu Isus. Acela este cel pe care eu îl iubesc; Acela este, eu sunt --- eu vreau să îi dau în întregime viața mea să-L slujesc și să lucrez pentru El și să fac tot ce pot ca să aduc oamenii să privească la El și să-L creadă pe El și să-L iubească. El este scump. El este prețios.

³³ Devenind un spălător de picioare, luând un prosop și s-a încins și a spălat picioarele ucenicilor, a spus: „Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul tuturor.” Acela era exemplul Său. Dar noi azi, oh, ostili, „Da, domnule. Eu totuși nu mă voi apleca la acel ins; acel bețiv bătrân, voi știți, eu nu voi avea nimic de-a face cu el. Oh, eu sunt doctor Jones.” Vedeți? Acela este motivul că noi nu ajungem nicăieri. Acela este motivul că amvoanele noastre sunt slabe. Acela este motivul astăzi, că noi nu avem semne și minuni în bisericile noastre. Acesta este motivul astăzi că noi nu avem o trezire de modă veche. Noi ne gândim că noi suntem cineva, când noi nu suntem nimic.

Biblia spune, când un om se gândește că este ceva, când el nu-i nimic, el se înșeală pe el însuși. El nu știe nimic din ce se cuvine să știe. Și el se cuvine să știe că el este un păcătos.

³⁴ Și apoi, primul lacheu care îl întâlnea pe om, el îl așază într-un scaun și primul era, ceea ce numim noi în sud, un hol mic. Și el îl așază pe el într-un scaun, ceva ca acesta. Și el îi ridică piciorul și îi scoate pantoful; ia ceva apă curată și îi îmbăiază picioarele, pentru că ele sunt transpirate și put de la balebă și alte lucruri de pe drum și praful care s-a ridicat și el miroase rău. Și el îi spală picioarele și i le usucă bine cu un prosop, i le șterge bine, apoi el îi ia celălalt picior și face același lucru. Și apoi, dacă el este invitat la un banchet ca acela, deci ca gazdă, întotdeauna îi asigură lui pantofi ca să calce pe covorul lui fin. El are un papuc mic de pânză sau satin. El ajunge aici și primește unul până când

acela i se potrivește pe picioarele lui foarte bine, așa că i le pune pe picioare.

35 Acum el se simte mult mai bine. Picioarele și tălpile lui îi sunt spălate și mirosul este îndepărtat. Astfel, apoi el merge la următoarea ușă. Și când el merge acolo, la următoarea ușă, este un alt lacheu care îl așteaptă. Și acest lacheu de aici pe care îl întâlnește, are un ulcior de ulei în mână.

36 Acum, și acest ulei este făcut din măslina și el are un nard cu un miros foarte plăcut. Și acest nard este un măr foarte renumit, un fel de trandafir-măr. Voi știți, când trandafirii încetează să înflorească și vine timpul iernii, ei au un mic măr. Ei bine, departe în Egipt sau una din acele țări acolo jos, ele au acest lucru micuț. Eu am văzut unul odată. Este micuț ca și un măr. Și tu poți să îl freci în mâinile tale doar o dată sau de două ori, el se impregnează atât de mult în mâinile tale, că săptămâni mai târziu tu încă poți să îl miroși. Și el este un lucru foarte scump să faci acest ulei de nard. Și ei măcină acestea și le pun în ulei, pentru că ulei va deveni de fapt, în câteva zile sau săptămâni sau luni, el primește un miros vechi. Așa că acesta îl păstrează foarte proaspăt tot timpul. Foarte scump... Acela a fost una din comorile pe care regina din Seba le-a adus și i le-a dat lui Solomon, era ceva din acele lucruri. Ei trebuiau să urce sus în ei... sus în munți ca să aibă aceste mere să facă din ele acest ulei.

37 Și apoi cu acest ulcior cu ulei, prin bunăvoința gazdei, el își ține mâinile lui și mâinile lui erau prăfuite și transpirate de asemenea. Așa că el ia mâinile lui și pune din acel ulei fin și el îl freca peste tot pe mâinile lui. Și apoi îi dădea un prosop și el ștergea foarte bine mâinile lui. Apoi îi mai oferea din el. Îl pune pe fața lui, pe spatele gâtului lui. Și acela era mai degrabă liniștitor. Dacă vreodată voi ați pus acela pe voi, dacă careva din voi oamenilor ați vizitat vreodată Palestina și știți despre ce vorbesc eu, acesta este calmant.

38 Și razele directe ale soarelui Palestinei, ard rău trupul. Ambii: bărbații și femeile îl folosesc. Și ei îl pun pe fața lor și apoi ei îl șterg cu un alt prosop curat. Și acum picioarele lor sunt curate; ei au o pereche de mocasini curați, frumoși, i-am numi noi. Și mâinile lor sunt curate și fața lor este curată, transpirația și mirosul de pe fața lor. Acum ei se simt reîmprospătați și gata acum să intre și să întâlnească gazda.

Și apoi ei merg în salon. Și când ei intră acolo, gazda stă în picioare să-i salute. Întâi, înainte de a face orice altceva, el întinde mâna lui dreaptă și-i

atinge mâna dreaptă, ei își pun mâna lor stângă fiecare pe umărul celuilalt și gazda îl atrage pe musafir către el și îl sărută pe o parte, apoi îl sărută pe cealaltă parte. Și apoi el este un frate cu toate drepturile. Oh, el este atunci acasă. El este spălat; el este înprospătat; și acum sărutat de bun venit.

39 Acum sărutul este un sărut de bun venit. După ce gazda și-a sărutat musafirul, apoi musafirul poate merge la cutia cu gheață sau orice dorește el. El este chiar acasă. Dar până când el face aceea, el nu este plăcut să fie sărutat. El nu poate fi sărutat pentru că nu este prezentabil. El miroase urât și transpirația lipicioasă pe el. Și apoi... Și după ce el este curățat și înprospătat astfel el poate întâlni gazda lui, apoi își dau mâinile și el este sărutat pe o parte a obrazului și pe cealaltă. Și atunci el este un frate adevărat. El poate merge prin jur și să facă orice dorește. Și aceea era calea în care se făcea.

Și cum acest fariseu bogat își distra oaspeții, și mulți veneau înăuntru, și beau vin și ciocneau paharele unul cu celălalt. Și ca la o petrecere ca aceea în mod obișnuit, glumind, înghiontindu-se și mergând înaintea cu anecdote mai degrabă, exact cum fac ei astăzi, același lucru....

40 Dar eu privesc întâmplător. Și aud pe cineva spunând: „Cine e Acela care stă acolo?” Și acolo stătea Unul în colț cu capul Lui aplecat, mâinile Lui atârându-i în jos, capul Lui în jos, ucenicii Lui de afară privindu-L. Și acolo stătea El, transpirat, murdar, mirosind, nesărutat de bun venit și fiind invitat la petrecere. Când eu mă gândesc la asta, Isus șezând acolo cu picioarele murdare! Cum a lăsat oare lacheul să treacă aceea? Cum l-a lăsat oare pe Isus să treacă pe lângă el? Probabil că fost astfel: Isus era îmbrăcat cu haine atât de obișnuite. El se îmbrăca ca un țăran. El umbla ca un țăran. Și ei s-au gândit, probabil, că El era doar un țăran intrând.

41 Și de multe ori oamenii azi se uită la oameni prin felul în care ei sunt îmbrăcați și îi judecă pe ei în același fel. Frate, lasă-mă să-ți spun ceva acum. Una din cele mai adevărate inimi bătrâne pe care am cunoscut-o vreodată să bată era sub o cămașă albastră veche. Asta-i adevărat. Nu trebuie să fie un costum cu pliseu, cu un guler întors în spate. Nu, domnule. Câteodată, Dumnezeu poate bate într-o inimă bătrână sub o cămașă albastră.

Eu am ținut multe treziri și un ins mare, bătrân, părul atârându-i în ochi, necunoscându-și abc-ul lui, cu o cămașă albastră, mai puțin atractiv decât

unul sau altul, ajunge și mă ia de mână și zice: „Predicatorule, eu stau cu asta.” Frate, tu poți crede asta. Asta-i corect. Eu mai degrabă l-aș avea pe el cu mine oricând, decât unul lingușitor cu un guler întors și mergând înainte, cu un frac și numit: Doctor, Reverend, Părinte, sau așa ceva. Și tu nu ai putea avea încredere în el nici măcar atât de departe cât îți poți întinde mâna. Asta este destul de dur, dar este adevărat. Ei au eșuat să-L recunoască.

42 Oh, cum a făcut-o el? Cum a putut el să o facă? Eu aș fi dorit să fi putut fi lacheul la acea casă în acea zi. Oh, eu l-aș fi spălat picioarele Lui. Amin. Eu aș fi stat acolo în picioare, așteptându-L. Aș fi urmărit dacă eu aș fi știut. Dar așa cum era aceea atunci, El era un fanatic. El era doar fanatic. Și acela este motivul astăzi că noi eșuăm să-L vedem. Voi o numiți fanaticism, când aceea este puterea lui Dumnezeu, când este Cristos înviat din morți și oamenii eșuează să-L recunoască. Tu poți numi aceea: „loviți (*în cap*), dereglați.” Eu nu trebuie să mă protestez în jur cu acea grămadă de holly rollers. Eu merg la biserică, eu sunt tot așa de bun ca și cel de lângă mine. Și tu nu-ți dai seama ce-I faci lui Isus al meu!

43 Acolo stătea el cu picioare murdare. Într-un fel asta îmi face mie ceva. Ei îl numesc „Iesu.” În loc de Isus, ei spun „Iesu.” Și eu mă gândesc la Iesu cu picioare murdare. Vă puteți voi imagina asta, Regele cerului cu picioare murdare?

Păi, acesta este felul cum este asta astăzi, voi nu faceți nimic referitor la asta azi. Ei vorbesc despre El, spun orice despre El. Ce? Despre El când vine în adunare și lucrurile pe care El le face. Ei vorbesc despre asta și spun orice: “Oh, acela e Beelzebub. Acela este un spiritist. Acela este diavolul. Acela este.... Nu-i nimic de acela. Doctorul așa-și-așa știe totul despre aceea!” În regulă. Voi vedeți cine era Doctorul așa-și-așa în biblie? El nu s-a schimbat mult astăzi privitor la aceea.

44 Acolo stătea Isus cu picioare murdare, neprimut și nimeni nu-i acorda nicio atenție. Acela este felul cum este astăzi. Noi ne rugăm pentru o adunare măreață. Și Isus va veni. Și apoi nimeni nu-l dă Lui nicio atenție. Dumnezeu vine într-un loc: „Păi, programele noastre ne iau tot timpul. Noi avem prea multe lucruri de făcut, atât de multe de care să ne îngrijim.” Și totul va... ocupați în felul acela.

Și Isus, de multe ori, nu este primit ca un Oaspete când El vine la biserică. Dumnezeule, ajută-ne să recunoaștem aceea! Isus vrea să fie primit!

Apoi când Duhul Sfânt vine în biserică și vrea să binecuvânteze biserica, oamenii stau doar reci și înțepeniți.

Acela este același lucru pe care l-a făcut Fariseul: prea ocupat cu alte lucruri. Noi avem prea multe de făcut. Nouă ne este frică căci întrerupem ceva. Nu te teme; tu nu întrerupi nimic când Îl primești pe Isus. Tu vei fi chiar în programul lui Dumnezeu. Tu ai putea fi în afara programului omului, dar tu vei fi în programul lui Dumnezeu când tu Îl primești pe Isus.

⁴⁵ Acolo era El... picioarele murdare. Eu pot vedea ucenicii. Ei nu puteau intra înăuntru. Ei nu au fost invitați. Doar El a fost cel invitat. Și El, a trecut pe lângă lachei. Și El a mers dincolo într-un colț și a șezut jos, un nebăgat în seamă, cum l-am numi noi astăzi. Oh, voi spuneți, „Frate Branham...” Păi, acela este felul în care El face... El este tratat încă în biserici. El este un nebăgat în seamă, un tablou atârând pe un perete sau ceva ce El obișnuia să fie.

Dar eu vă declar în seara aceasta dacă mâine seară este ultima mea seară, poate pentru totdeauna, aici, eu nu știu, poate pentru un timp. Dar eu vă declar vouă; că același Isus este înviat din morți și este aici în Minneapolis în această seară în aceeași Putere a Lui. Și oamenii își întorc spatele de la aceasta și îl numesc fanatism și Îl tratează pe El în seara aceasta în același fel în care L-au tratat ei atunci.

⁴⁶ Oh, și voi aveți bisericile voastre mari drepte și țepene ca o scândură, netede ca o țevă de pușcă. Și asta nu duce la niciun rezultat. Oh, vouă vă place să aveți distracțiile voastre, petrecerile voastre sociale, să stați în jur și să continuați, și să chicotiți, și să glumiți și orice. Aceeasta nu e în ce constă religia. Ea e o închinare, nu să stați cu capetele voastre plecate și să strigați, „Amin” ca un vițel mugitor. Ci e nevoie să ajungeți în Duhului lui Dumnezeu și să vă închinați lui Dumnezeu în putere și în Duh. Aceea este corect. Dar, oh, dar noi suntem atât de înțepeniți și rigizi astăzi. Noi nu putem face aceea, voi știți. Ei erau la fel. Și acela este motivul, că după ce Isus a fost invitat, acela a fost bunvenitul pe care El l-a primit.

⁴⁷ De câte ori în Minneapolis și de-a lungul acestei Americi și peste tot, oamenii au postit și s-au rugat și au plâns și au spus: „Oh, Dumnezeule, coboară. O, Isus noi Te dorim pentru o trezire. Și El va izbucni pe undeva și ei Îl vor arunca pe El în temniță. Ei nu-L vor accepta. Ei Îi vor numi un grup de fanatici și holly-rollers. Asta este pentru că voi nu căutați persoana potrivită. El a pășit chiar pe lângă acel lacheu. Și acolo ședea El, sărmanul Isus cu picioarele Lui murdare.

Urăsc să spun asta; aceea îmi face mie ceva când mă gândesc la Domnul meu stând acolo cu picioarele murdare și când El a fost invitat și nu era bine primit. Și acesta este motivul care a venit la mine azi, vedem oameni care pretind să fie religioși și lucruri ca acelea, ei spun: „Oh, zilele miracolelor au trecut. Nonsens, frate Branham. Nu crede nimic din așa ceva. Tu ești doar prelucrat mintal. Nu este nimic din acel fel de lucru.

48 Eu îl cunosc pe El în puterea învierii Lui. Și eu știu că El este real! El este viața mea. El este Totul în toți. Și când eu văd oamenii numindu-se pe ei înșiși creștini și făcându-l lui Isus acel fel de primire, ceva adunare politică, sau stând în jur, sau o cină de supă veche și acea „cameră de sus” din vechime numai este. Ei nu mai au camere de sus. Voi sunteți prea ocupați, luați cu micile voastre lucruri fantastice în jurul bisericii și voi aveți prea multe lucruri de făcut, în loc de o adunare de rugăciune de modă veche cum obișnuiați să aveți. Voi aveți cine și voi aveți petreceri pe pajiște și călătorii și tot felul din aceste recreeri și lucruri. Cristos nu este o recreere. Cristos este Dumnezeuul căruia să l te închini... Puneți prea mult... Aceea poate arde și frige un pic, dar aceea este ceea ce vă va face vouă bine.

Ceea ce noi avem nevoie astăzi este un pic mai multă pârjolire, un pic mai mult din Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să ardă afară lumea din voi și să scoată înțepenirea afară.

Acolo stătea Isus, nepermis, nimeni nu privea la El sau nimic după ce El a fost invitat. Și (El era... El nu era... El nu era...) Balega pe picioarele Lui și pe mâinile Lui și transpirația peste El peste tot, care mirosea și El era într-o condiție teribilă. Și ei L-au lăsat pe El să stea în acel fel.

49 Și eu mă gândesc astăzi că voi oamenilor care vă numiți pe voi înșivă predicatori, mulți dintre voi... Acum asta poate răni; dar vă numiți pe voi înșivă predicatori și lăsați lumea ipocrită care critică, infidelă, să spună: „Oh, acea Biblie este doar o ficțiune. Nu este nimic de ea.” Voi, unitarienilor și voi oamenilor care nu-L cunoașteți pe Dumnezeu, lăsați-mă să vă spun ceva; voi doar aveți o formă de evlavie și negați puterea din ea. De ce nu vă curățiți? De ce nu predicați Evanghelia? El este adevăratul Isus în seara aceasta, chiar același cum El a fost atunci. Nu-L lăsați să stea murdar în acel fel. Voi pretindeți că-L invitați în casa voastră; voi îl invitați pe El la biserică; și apoi când El vine, acela este felul în care voi îl tratați. Acela este felul astăzi, Fariseilor. Umblați în jur și îi condamnați pe farisei.

Isus a spus: „Voi lustruiți mormintele profeților și voi sunteți aceia care i-ați pus acolo.”

50 Ceea ce noi avem nevoie astăzi este primirea Duhului Sfânt, Cristos!

Acolo era El, stând cu picioarele murdare. El nu se simțea binevenit printre o mulțime ca aceea; El încă se simte azi. O mulțime mare rigidă, spunând glume și tot felul de forme religioase și orice ca aceea, El este doar șezând părăsit. El nu se simte binevenit. El s-ar simți mult mai binevenit în seara aceasta într-o misiune mică undeva pe stradă, decât în ceva biserici rigide mari pe care le aveți aici primprejur. Aceea este corect. Ei nu se rușinează de El. Și voi credeți că aveți cea mai bună clasă în ele. Eu nu știu dacă voi o aveți sau nu: nu era cea mai bună clasă atunci.

51 Acolo ei ciocneau pahare și beau și mergând înainte și spunând: „Acum, Fariseule Iosif, știi ceva? Îți voi spune. Ziua trecută când noi am avut o adunare acolo acea... Ha.Ha. Îți amintești? ”Oh, lucruri de acel fel. „Am să-ți spun una despre ceva ce-a făcut Jones dincolo la....” Aceea este tocmai despre ce vorbește asociația astăzi când ei se întâlnesc.

Eu m-am dus la un miting aici nu cu mult timp în urmă la o biserică mare, fină, grup de oameni și de două ori atâția oameni câți șed aici, unde aceea se presupunea a fi pentru beneficiul spiritual al orașului. Știți ce au făcut ei? Eu am fost surprins că ei m-au invitat. Dar când eu m-am dus, voi știți ce au făcut? Într-o biserică denominațională renumită ei au spus: „Acum, noi nu avem unul din cei mai buni, dar... noi avem cel mai bun violonist și cel mai bun chitarist din țară.”

M-am gândit: „Păi, asta e bine. Vom vedea ce vor cânta ei.”

Voi știți ce au cântat ei? Dumnezeu este judecătorul meu.

Ei au cântat: „*Curcanul în paie*”, în spatele amvonului la o adunare de slujitori. Oh, vai.

Acum el a spus: „Noi avem cvartetul renumit dintr-o biserică celebră dintr-un oraș chiar de mai sus. Și ei vor cânta pentru noi.,,

Știți ce au cântat ei? „Acasă la fermă.” Aceea nu aparține de biserică! Ce se întâmplă cu oamenii astăzi?

Apoi am luat cuvântul și... ei m-au aruncat afară. Am spus: „Rușine să vă fie, conducători spirituali ai ținutului de aici și cântați „*Curcanul în paie*” în spatele amvonului! „Nu-i de mirare că voi mă urâți! Nu-i de mirare că voi nu

credeți în vindecarea divină! Voi nu puteți. Voi nu aveți nimic cu ce să credeți! Am spus: „Ceea ce voi aveți nevoie să curățați (aici) este o chemare de modă veche la altar și voi, grup de predicatori în jurul altarului, punându-vă în ordine cu Dumnezeu.”

El a bătut astfel în birou și a spus: „Stai jos! Stai jos!”

Am spus: „Eu am cuvântul acum”. Și ei m-au aruncat afară. Eu trebuia să spun ceea ce era corect oricum. Acea va merge la judecată cu ei oricum. Desigur. Da, domnule.

52 Ceea ce noi avem nevoie azi este o curățire; casă a lui Dumnezeu, fii gata pentru o primire a Duhului Sfânt, a puterii Domnului Isus. Noi am cerut și am implorat, și am pledat și apoi Îl respingem când El vine. Amin. Este adevărat. Ce păcat! Acolo stătea Isus, picioarele murdare, mirosind, nimeni nedându-I nicio atenție. Și El a fost --- a părăsit acel loc de acolo unde El slujea oamenilor, a mers două zile prin acel soare, a venit, trebuia să pornească un pic mai devreme, pentru că El nu lipsește niciodată de la o întâlnire. El întotdeauna își ține întâlnirile Lui. Eu Îl iubesc pentru aceea. El își ține întâlnirile. Acela este motivul în seara asta că eu am încredere în El. El își ține întâlnirile Lui. Aleluia. El n-a eșuat niciodată și El niciodată nu va da greș.

53 Și amintiți-vă, bărbat și femeie, băiat sau fată! Și voi aveți o întâlnire cu El! Voi ori Îl veți întâlni în pace pe El aici, ori Îl veți întâlni pe El la judecată. Dar voi veți avea acea întâlnire; acela este un lucru pe care voi îl veți face. Acea-i corect. El și le ține pe ale Lui.

Și El era acolo tocmai la timp, niciun minut întârziere; El tocmai a intrat înăuntru la ospăț. Și atunci, El ședea acolo neprimut.

Priviți acolo jos pe stradă, acolo este o priveliște. Eu văd o ușă deschizându-se, care se deschide într-un fel de colibă veche, coborând în jos pe niște trepte. Eu văd mergând în jos pe stradă, venind o femeie. Ea este într-un fel rușinată să privească. Ea are un voal peste fața ei. Își zicea: „Este liniște în seara asta. Eu nu știu ce se întâmplă. Pare să nu fie nimeni pe stradă.” Ea este o curvă. Și ea merge prin oraș.

„Oh,” spune ea: „Asta-i adevărat, Doctor Fariseu, păstorul are un ospăț sus acolo.” Și astfel ea a spus: „Eu cred că voi merge până la capătul colțului și voi arunca o privire.” Și ea a privit. Și, oh... acea aromă și toți săracii stând afară, gura lor lăsându-le apă, acești Farisei mâncând acolo înăuntru acel miel bun, bând vin și doar având un timp măreț. Și ea putea mirosi aceea. Își spunea: „Oh, aceea miroase așa de bine. Mă întreb ce-ar fi dacă aș

merge un pic mai aproape. Nimeni nu mă va cunoaște, poate cu acest vâl, pe fața mea, pentru că am un nume îngrozitor în oraș.”

54 Așa că, ea merge un pic mai aproape și „Oh, aceea-i minunat”. Astfel ea se strecoară, ferindu-se să fie împinsă afară. Ea se strecoară printre doi bărbați și a spus: „Oh, auziți-i! Este chiar petrecerea. Ei toți beau vin, petrec acolo înăuntru. Acela este tocmai acel loc. Deci eu... Acesta de aici este Fariseul bogat. Acesta este omul care poate într-adevăr face asta. Dar privește la acei oameni săraci. Privește la acea mamă de acolo cu bebelușul acela mic. Mă întreb ce face ea aici? Păi, el arată bolnav. Mă întreb pentru ce și-a adus ea bebelușul bolnav aici? Eu nu înțeleg de ce. Păi, privește la acel olog și acel om orb de acolo, care obișnuia să fie pe stradă, cerșind. Mă întreb ce face el aici. Ce ar face el în jurul casei Fariseului? Eu nu știu de ce ar fi el aici.”

55 Și ea privi, ea spuse: „Nu! Nu! Eu...” Ea își freacă ochii. „Este... este ceva greșit; eu... eu cu siguranță nu văd bine.” Se uită din nou. Spunea: „Acela este El. Acela este El. Oh,” ea a spus: „Priviți-L. Păi, ei... El probabil că a fost invitat, sau El nu ar fi acolo înăuntru. Dar ei nu-l dau nicio atenție Lui. Și priviți ce trist arată El în colț, stând umil acolo cu capul aplecat.”

56 Și se ridică și picioarele Lui... fața murdară de la transpirație, mergând; încercând să ajungă acolo. Nimeni nu-l dădea nicio atenție, ca și cum era un vagabond, umblând. Și ea își spunea: „Asta este ... asta este... Sunt... sunt... eu doar... probabil că mi-am ieșit din minți în seara asta.” Ea a spus: „Eu... Acela... Desigur Acela nu este acel Profet. Da, acela ar trebui să fie. Oh, El... Dar nu este de mirare că ei nu L-au primit pe El. El este plin de murdărie. Și ei nu l-au spălat... încă nu L-au spălat. Acesta este motivul.”

57 Și ea își pune voalul din nou în jurul feței. Și merge jos pe stradă și în jurul casei ei, sus pe câteva trepte mici care scârțâie. Și ea închide ușa. Merge direct către un salon mic; deschide ușa, scoate un săculeț mic cam atâta, poate o șosetă. Și ea se așază. Ei zornăie; sunt bani. Aceea este tot ce ea are. Și ea îi privește. Ea îi răstoarnă pe masă. Și lacrimile îi curg în jos din ochi. Ea își spunea: „Știi, era ceva diferit legat de El,” spunea: „Arăta diferit decât restul mulțimii.” Eu vă spun vouă; nu mă interesează cine sunteți, dacă voi v-ați uitat vreodată direct la Isus, aceea vă schimbă. El vă face diferit.

Spunea: „Oh, nu știu de ce plâng eu.” Spunea: „Dar eu trebuie să fac ceva pentru El. Nu este drept ca El să fie astfel. Eu doar... Ceva în mine doar îmi spune aceea că El... Nu este drept. Eu trebuie să fac ceva legat de asta.”

Așa că ea ridică banii și se îndreaptă către ușă. Și își spunea: Oh, eu nu pot să fac asta. Eu doar nu pot să fac asta. El este un Profet. El va ști de unde am obținut acești bani. El va ști cum i-am primit. El va ști cum i-am obținut... Și eu doar... Dar asta este tot ce am... Asta este tot ce pot să fac. Și este ceva pe inima mea care îmi spune că trebuie să fac asta. Asta-i calea. Asta este:

⁵⁸ Este ceva diferit în legătură cu femeile, care par să fie altfel decât bărbații. Ele par să fie, câteodată mai receptive la duh. Asta-i adevărat. Și ele par să-L apuce mai repede. Și ea a spus: „Oh, eu doar trebuie să fac asta, ceva doar îmi spune, eu trebuie să o fac.” Și ea apucă mica șoseta veche din nou, învelește banii, îi pune în sân, își trage jos vâlul ei; coboară pe scările care scârțâie și merge la magazinul de parfumuri.

⁵⁹ Și când ea intră, unul din acei tipi bătrâni cu nasul lung coroiat stând acolo în spate, voi știți... Și acolo a fost o zi rea, acea zi, nimeni nu a cumpărat niciun parfum. Și el era acru. Ea pășește înăuntru pe ușă. El s-a uitat; El a spus: „Oh, acum uite cine este clientul meu. Hmm. Vai. Uite cine este clientul meu acum.”

El n-a venit cu curtenia unui gentleman și să spună: „Pot să vă ajut?” A spus: „Păi, ce vrei tu?”

Și ea a spus: „Amabile domn.” El a observat că ea plângea. El se gândea: „De ce plânge ea?”

⁶⁰ A spus: „Bunule domn. Eu vreau cea mai bună cutie din alabastru pe care o aveți în magazin. Nu vreau una, ci o vreau pe cea mai bună pe care o aveți.” Aceea este calea. Dați-I lui cel mai bun al vostru. El merită cel mai bun ce aveți voi. Noi îi dăm Lui ce este pe al doilea loc. Noi îi dăm Lui ce este pe ultimul loc. Dar El merită cel mai bun.

Vedeți, ceva a atins-o pe ea. Ea a avut o privire directă la Isus. Și ea a spus: „Eu vreau cel mai bun ce aveți.” Noi îi dăm Lui ce avem pe ultimul loc.

⁶¹ Voi vă luați lucrurile dintâi pentru voi și mergeți afară și cheltuiți și aveți timpurile voastre mărețe și apoi când voi mergeți la

biserică duminică dimineață, voi Îi dați Lui un sfert. Dar voi mergeți și cumpărați un cadou de 50 de dolari pentru familia Jones care locuiește la ușa de alături, sau ceva de ajuns ca să vă ridice în rândurile societății voastre și apoi voi dați lui Isus ce vă rămâne.

El merită cel mai bun ce este al vostru. Acea era tot ce ea avea. Isus merită tot ce voi sunteți și tot ce tu ai. Acela este motivul că noi nu ajungem nicăieri.

Ea a spus: „Eu vreau cel mai bun pe care îl aveți.”

El a spus: „Păi, prima dată, eu vreau să-ți văd banii.”

62 Ea i-a golit; el i-a numărat, treizeci de piese de dinari romani, chiar exact cât trebuia. Se întinde după cutie și ia nardul și i-l dă, în acel fel, în cutia de alabastru. Și ea l-a băgat în sân. Ea stă un pic. Își șterge lacrimile din ochi. Ea privește spre ușă, privește înapoi și încolo; nu vede pe nimeni venind; își trage vălul pe față.

El și-a zis: „Mă întreb, unde ar putea merge ea?”

Privesc și ea pășește afară și se grăbește pe stradă cât de tare poate. Iată doi oameni stând la colț, spuneau: „Privește, privește, privește, privește, privește, ce se întâmplă acolo?”

Tu întotdeauna vrei să disprețuiești oamenii care-s fără bani, *(fără prieteni, fără sănătate)*.

63 Lăsați-mă să vă spun. Înainte să fie o femeie rea, acolo trebuia să fie un bărbat rău. Acea-i corect. Amintiți-vă, aceea este scumpa vreunei mame. Și astăzi, motivul că biserica este în condiția în care este ea, voi vreți clasa de sus în biserica voastră. Și voi eșuați! Biserica eșuează în a aduce prostituata, vagabondul, contrabandistul și orice este în oraș. Acea este unde Isus ne vrea să mergem. Acela este locul unde Isus ne vrea să mergem și să-i aducem pe ei înăuntru. Dar, oh, noi vrem individul care are bani, care poate plăti cel mai bine și plătește datoriile bisericii și lucruri ca acelea. Voi numiți aceea crusta superioară. Este o mulțime de crustă la aceea. Nu știu cât este de superioară, dar este o mulțime de crustă. Noi trebuie să mergem la garduri și șosele, și drumuri și să-i silim să vină la Isus: renegații.

64 Ea merge. O văd croindu-și drum. Ea privește înăuntru. Privește pe deasupra capetelor lor. Acum, ea își spune: „Stai un moment. Eu nu ar trebui să fac asta. Eu... eu... Trebuie să fie ceva greșit cu mine. Eu... eu... sunt nebună în seara asta. Și eu... eu nu pot merge acolo

înăuntru; ei mă vor arunca afară.” Dar ea privește din nou acolo. Și iată-L pe El stând umil; privind la mâinile Lui murdare. Și oamenii trecând pe lângă El și tot restul din ei mâncând mielul; ei niciodată nu l-au dus din el. El niciodată n-a avut nimic, doar L-au lăsat să șadă acolo...

Și iată-L pe El șezând la petrecere. Și toți la mesele lor, cum ei sunt întinși și mânâcă acolo... Aceea este bine pentru voi, băieți, să vedeți acum. Ei stau întinși în Palestina și mânâcă astfel, întinși pe o canapea. Și astfel toți dintre ei întinși și mâncând și bietul Isus doar ședea acolo, privind....

⁶⁵ Ea și-a spus: „Dacă eu intru înăuntru, Fariseul mă va arunca afară. Asta-i tot.” A spus: „Dar eu nu pot suporta asta. Eu doar nu o pot suporta. Priviți-L, felul cum arată El. Priviți la ochii aceia triști așa cum El se uită în jur. Ea privește în jos, îl vede pe Petru, și Iacov, și ceilalți doar făcând pe grozavii. Ea s-a uitat la Petru și la ei, a privit înapoi în jos din nou, doar așteptând.

⁶⁶ A spus: „Eu doar nu mai pot suporta asta.” Astfel a spus: „Eu trebuie să merg înăuntru. Dar eu, dacă merg înăuntru, eu, o femeie de teapa mea, să merg în fața Lui, oh, eu nu aș putea s-o fac.” După un timp ea și-a spus: „Dar eu îmi amintesc în Galileea, îmi amintesc că L-am auzit pe El spunând asta: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, Eu vă voi da odihnă. Oricine vrea, lăsați-l să vină.”

A spus: Desigur asta e pentru mine atunci. Dacă cineva vrea; aceea sunt eu! Și eu sunt împovărată, greu împovărată. El mi-a spus să vin. Iată, eu merg.” Aș dori ca voi să fi avut acest fel de gând în seara aceasta.

Chiar acolo, prin acea mulțime de farisei ea a mers, pe drumul ei, croindu-și cu coatele calea către Isus. Dumnezeu, ajută-ne în seara aceasta, să spunem: „Eu îmi croiesc calea mea prin toate aceste idei bisericești de astăzi rigide și înțepenite și ajung la Cristos.” Amin. Da, domnule.

⁶⁷ Ea s-a dus drept printre Farisei, împingându-i în orice fel. Și ea a ajuns chiar unde era El. Și ea a spart cutia de alabastru și a turnat aceea pe El și a căzut jos pe podea la picioarele Lui și ea a început să plângă. Și ea îi mângâia picioarele Lui. Și ea doar era într-un fel... ieșită din comun. Ea plângea și-l ștergea picioarele și (fratele Branham scoate un sunet ca de sărut) sărutându-i picioarele și... Păi, ea era la Izvorul Vieții. Ea era la singurul loc unde putea primi vreodată ajutor. Nu-i de mirare că ea era isterică. Nu-i de mirare că ea era ieșită din comun. Dumnezeu să ne ajute să ajungem destul de ieșiți din comun să fim salvați oricum!

⁶⁸ Eu îmi amintesc când am fost salvat. Eu eram ieșit din comun. Eu nu am dat mai multă atenție la programul de ritualuri vechi formale, decât ea dădea. Ea a spart chiar petrecerea. Și ea a continuat, pentru că ea vroia să fie salvată! Noi să avem oameni ca aceia, cu acea hotărâre, voi veți ajunge salvați! Da, domnule.

⁶⁹ Ea a spart petrecerea, dar cui îi păsa de petrecere? Ea a ajuns salvată. Ea a ajuns la Isus. Și iat-o stând acolo, sărutându-l picioarele, ștergându-l picioarele Lui și lacrimile îi curgeau în jos pe obraji ei, șiroaie, ea doar nu putea să se abțină. Ea ștergea picioarele Lui, chiar la Izvorul Vieții. Nu-i de mirare că ea s-a simțit în felul în care a făcut-o.

Nu-i de mirare că ea n-a mai stat niciodată mai înainte în fața unui bărbat și să simtă în acel fel. Și lacrimile doar se rostogoleau pe obraji ei. Și ea îi ștergea picioarele Lui și ea a devenit isterică. Ea îi ștergea picioarele și (fratele Branham, scoate iar un sunet ca de sărut din nou- Ed.) sărutându-i picioarele și... Voi știți, Isus...

⁷⁰ Biblia a spus: „Sărutați pe Fiul.” Este asta așa? Iată-i pe ei, șezând acolo, nu l-au sărutat de bun venit și nu l-au spălat picioarele. Dar ea îl spăla pe El cu lacrimile ei. Ce apă frumoasă era aceea care spăla picioarele murdare ale lui Isus, lacrimile limpezi ale unui păcătos pocăit, spălând picioarele Domnului Isus. Aleluia. Cineva îl va primi. Cineva va veni la El. Glorie lui Dumnezeu. Inima mea arde când mă gândesc la aceea, lacrimile de pocăință din ochii unui păcătos spălând picioarele murdare ale lui Isus. O, vai. Spală ce? Și nu este mai bună... nu este mai bună... cea mai bună apă din lume! Eu cred că Isus s-a simțit doar un pic mai confortabil atunci. El se simte întotdeauna mai confortabil în jurul cuiva care îl iubește. Și voi vă simțiți, de asemenea.

⁷¹ Și iată-l pe El, ea spălându-l picioarele. Și ea îi săruta picioarele. Și ea era ieșită din comun, tot părul ei era în sus în felul acela, astfel, voi știți și ea îl spăla picioarele în acel fel și sărutându-le. Și după un timp, părul ei i-a căzut în jos. Și ea și-a luat părul ei și a început să șteargă picioarele Lui și să Le sărute și ștergând picioarele Lui. Și părul ei a căzut în jos.

⁷² Acum acela era singurul lucru decent al ei; părul ei. Biblia a spus: „Părul femeii îi este dat pentru slava ei.” Prea rău că voi vă tăiați gloria. Asta-i corect. Eu sunt destul de demodat să cred că aceea este biblia și acela este adevărul. Voi sânteți greșite când o faceți. Aceea ar putea jigni

puțin, o mulțime de predicatori... Dacă ei mă aruncă afară, eu voi predica pe stradă și Dumnezeu, El nu va face aceea, oricum.

73 Dar lăsați-mă să vă spun ceva. O mulțime din voi, femeilor, în seara aceasta ați avea un timp îngrozitor făcând aceea; voi ar trebui să stați în cap ca s-o faceți. Rușine să vă fie! Biblia spune: „Părul i-a fost dat femeii pentru slava ei.” Și Biblia dă oricărui bărbat un drept să părăsească și să divorțeze și să-și lase soția lui, care își va tăia părul. Aceea este Biblia. Aceea este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Foarte rău că voi ați mers departe de la învățăturile de modă veche, nu-i așa?

Se obișnuia să se cânte un cântec: „Noi am lăsat jos barierele și noi am compromis cu păcatul. Ați lăsat jos barierele și oile au ieșit afară, dar cum au intrat caprele înăuntru?” Voi doar ați lăsat barierele jos; asta a fost tot.

Și aici era ea cu slava ei. Ce avea ea? Tot ce ea avea zăcea la picioarele lui Isus. Și oricând voi ajungeți într-un loc unde voi puteți să așezați tot ce aveți la picioarele lui Isus, toată slava voastră..., toți banii, tot ce avea ea, nardul și uleiul au fost turnate afară, întreaga cutie plină peste El. Ea nu a economisit nimic. A turnat totul peste El. Acela este felul în care voi trebuie să veniți la El. Dați-I Lui toată lauda; turnați toată gloria peste El; așezați totul jos. Aleluia. Acesta este motivul că noi nu putem avea o trezire, este pentru că noi suntem zgârciți. Amin. Tu vrei să împarți ceva din gloria ta cu altceva. Mergi afară... Domnișoara Jones, știi, ea poartă acest fel de haine; ea face aceasta. Oh, tu fariseule! Mergând mai departe tu vrei să te modelezi după altcineva. Nu-i de mirare că Isus nu poate începe o trezire prin această națiune.

74 Nu știu ce se întâmplă cu mine în seara aceasta. Dar acela este adevărul. Prea formal, prea rigid, prea rece, prea indiferent, tu te împărtășești cu alții, tu te împărtășești cu diavolul. Acesta este motivul că voi nu puteți. Acela este adevărul. Dacă eu nu vă mai văd niciodată din nou, eu vă voi înălți la judecată cu o inimă curată. Eu știu că este adevărul. Acolo sunteți.

Dar această biată muritoare, ea spăla picioarele Lui și I le ștergea cu gloria ei. Ce loc! Ce timp! Aș vrea să fi putut sta acolo! Mi-ar place să stau unde a stat ea. Oh, vai, ce timp a avut ea, spălând picioarele Lui, luând slava ei și ștergându-I picioarele Lui și lacrimile curgând în jos, lacrimi cristaline de pocăință să spele. Și ea I le ștergea, Îi săruta picioarele, chiar ieșită din comun.

75 Voi spuneți, Ce s-a întâmplat cu petrecerea? Cui îi pasă ce s-a întâmplat cu petrecerea? Un păcătos a venit la Dumnezeu. Amin. Necazul cu asta azi este că noi avem prea multă rutină ritualistică. Păcătoșii nu pot veni la Dumnezeu pe acel fel de terenuri. Aleluia. Oh, această biată păcătoasă, cu lacrimile de pocăință, curgându-i în jos pe obraji, picurând pe picioarele Lui, spălându-l-Le cu mâna ei și sărutându-l-Le cu buzele ei, luând slava ei și ștergându-i picioarele Lui, ce tablou minunat! Isus s-a simțit confortabil atunci.

76 Oh, dar ce-i cu Fariseul? O, petrecerea s-a oprit. Desigur, stânjeneala. Oh, eu pot să-l văd pe Fariseu. Acolo este păcătosul, nu femeia, ci fariseul! Păcatul este necredință. Acea femeie era o credincioasă. Fariseul era tot numai religie, dar el era **cel mai rău păcătos din țară**. Și este încă cel mai rău păcătos pe care lumea îl are....este biserica decăzută, formală, rigidă, păstorul în același fel. Aleluia.

77 Voi mă veți urî după asta, dar Dumnezeu este Acela care îmi spune să spun asta, deci iat-o aici. Amin. Acolo este. Acela este păcătosul, cel rigid. Această biată femeie, după ce l-a spălat picioarele Lui... Fariseul stând acolo cu o... (Fratele Branham face un zgomot ca să-l imite pe fariseu). Doamne, eu pot vedea fața lui devenind roșie și apoi albă în jurul buzelor. Oh, doamne, el era furios. El a spus: „Acum, voi vedeți, Jones, voi toți?” A spus: „Vedeți? Dacă acest bărbat ar fi profet sau văzător, cum spune El că este, El ar ști ce fel de femeie este aceea. Ha, El nu a știut-o.” A spus: „El ar ști ce fel de femeie era aceea.”

A spus: „Ea îi va ruina reputația Lui.” Păi, reputația lui Isus era făcută printre păcătoși. Desigur, aceia sunt cei care-L vor primi. Reputația Lui nu poate fi făcută în fața ta, formal și rigid și indiferent și să citești ceva ritualuri vechi ca acelea și să o numești predicarea Evangheliei. Cum în lume va avea El o reputație cu tine? Tu ai reputația ta în biserică! Amin.

78 Acolo este El. El a spus: „Vedeți, dacă El ar fi un văzător, dacă El ar fi un bărbat mare, El ar ști că acea femeie care l-a atins este o păcătoasă. Vedeți? Acea era în jurul Lui.” Ce s-a întâmplat? Haideți să vedem. Oh, vai, ea era ieșită din comun. Și-ar fi mișcat Isus un picior? Ea ar fi sărit în sus. Nu, El stătea perfect liniștit și o urmărea. Eu cred că El s-a simțit cu adevărat bine în legătură cu aceea. El urmărea acea păcătoasă pocăindu-se.

După un timp, el a spus: Voi vedeți, voi vedeți. Acum, urmăriți. Primul lucru, El se mișcă la o parte și El își ridică capul; El privește în sus.

Femeia se oprește, pe jumătate ridicată. Priviți la părul ei atârând în jos pe fața ei, murdăria de pe picioarele lui Isus, uleiul, peste tot pe buzele ei și fața ei. Ea L-a sărutat pe El, l-a sărutat picioarele. Și ea stătea ridicată... Ochii ei au o privire atentă acum. Isus se pregătește să vorbească. Și ea se uită chiar la El. El privește jos chiar la ea. Apoi privește la fariseu. Și El a spus: „Simone, Eu am ceva să-ți spun”. Oh, vai.

Priviți aceasta, ceea ce va fi la judecată, de asemenea.

⁷⁹ „Simone, Eu am să-ți spun ceva. Doctor Simon, tu M-ai invitat aici. Și când Eu am venit pentru că tu m-ai invitat, tu niciodată nu Mi-ai dat nici apă să-Mi spăl picioarele, tu niciodată nu Mi-ai uns fața și mâinile Mele cu ulei. Tu niciodată nu M-ai sărutat, Simone. Tu nu M-ai iubit, Simone. Dacă M-ai fi iubit, Mi-ai fi spălat picioarele. Dacă M-ai fi iubit, M-ai fi uns. Dacă M-ai fi uns, M-ai fi iubit, tu M-ai fi sărutat; dar tu niciodată nu M-ai făcut să mă simt binevenit.”

Oh, acel fariseu, mare grăsan, durduliu... Acela este felul în care este și astăzi. „Oh, cu toate diplomele?” Da. A spus: „Tu nu Mi-ai dat nicio sărutare.” Oh, mi-ar place să-L sărut. „Sărutați pe Fiul, Biblia a spus, ca El să nu se mânie.” Sărutați-L.

A spus: „Tu nu Mi-ai dat sărutare. Dar această biată femeie, de când a intrat, ea Mi-a sărutat încontinuu picioarele, Și le-a spălat cu lacrimile ei, Mi le-a șters cu părul capului ei.” O, Dumnezeuule!. „Și această femeie mică, ea Mi-a spălat picioarele cu lacrimile ei, Mi le-a șters cu mâinile ei --- cu părul ei. Și ea nu Mi-a sărutat obrajii Mei, ci picioarele Mele.”

⁸⁰ Ea stă în picioare. Ea nu știe ce să facă. Ochii ei privesc atent.

Apoi El se întoarce și o privește. O, vai. El a spus: „Și Eu îi spun, păcatele ei care au fost, toate îi sunt iertate.” (Fratele Branham plânge –Ed.). Asta este ce eu vreau ca El să îmi spună. „Păcatele ei care sunt multe, sunt toate iertate”....?....Eu nu mai pot predica.

⁸¹ Să ne plecăm capetele un minut. (Un frate vorbește în altă limbă). Îl iubiți pe El? Îl iubiți voi pe El? Ce va face El cu tine la judecată, frate? Tu poți fi mereu atât de religios. Eu mai degrabă L-aș auzi să spună aceea.....?.....decât lumea. Aș vrea să stau acolo. Aș fi vrut să fi stat acolo. Într-o zi eu vreau să stau lângă El; El să spună: „Ei bine, a fost bine făcut, slujitorul Meu bun și credincios. Ai fost credincios. Tu ai stat la postul tău de datorie. Tu nu te-ai sustras; tu ai spus adevărul. Indiferent ce s-a întâmplat, tu ai spus adevărul. Și a fost bine făcut.” Asta este ceea ce caut

eu, nu o mașină mai bună, o poziție mai bună, eu Îl vreau pe El. Orice ar spune cineva vreodată, despre tine, aceea nu contează.

82 Mă întreb, cu capetele noastre aplecate un minut... Organistule, vrei să ne dai un ton, te rog? Mă întreb în seara asta dacă ar fi aici vreo persoană ca acea femeie? Nu trebuie să fiți... Tu ai putea să nu fii o prostituată, dar tu ai fi o prostituată la un nivel mult mai înalt... Prostituația nu înseamnă sexuală de fiecare dată. Tu poți să-ți prostituezi timpul tău. Tu poți să-ți prostituezi credința ta, să mergi și să aderi la un cult sau ceva biserică veche vândută, rece formală; tu ești o prostituată. Tu ești. Tu ești tot atât de vinovat cât era ea. Dar același Domn Isus care a iertat-o pe ea, are aceeași milă stăruitoare pentru tine în seara aceasta.

83 Vei veni tu aici și să stai la altar cu mine doar un minut? Va păși cineva dintre voi aici jos la altar doar un minut, să spună: „Eu vreau să Îl accept pe Cristos ca Salvatorul meu?” Vreți să vă ridicați mâna voastră mai întâi? Spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.”

84 Vreți să spuneți că nu este un păcătos în clădire? Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Vouă vă place vindecarea Divină, nu-i așa? Desigur, pește, pâini și pești. Dar când este să vii la El, tu te târăști înapoi în carapace; tu vrei să pleci pe furiș jos, înapoi.

Oh, ei spun: „Păi, eu nu știu despre acel fel.” Mai bine să fiți atenți. Eu aud acea sirenă a ambulanței tot timpul prin noapte. De fiecare dată când voi treceți pe lângă un cimitir, amintiți-vă, numărul vostru e acolo. Și dincolo, este eternitatea și tu vei sta în fața Lui într-una din zile. Tu nu te poți pocăi atunci! Acum este timpul tău să o faci.

Ai vrea să-ți ridici mâna și să spui: „Dumnezeule, fii milostiv cu mine. Eu acum Îl accept pe Isus ca Salvatorul meu chiar acum?”

Dumnezeu să te binecuvânteze, băiete. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Altcineva, ridicați-vă mâna, spuneți: „Dumnezeule, fii îndurător cu mine. Eu Îl accept pe Isus astăzi.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Dumnezeu să te binecuvânteze, mamă. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo sus la balcon. Da, te văd, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule.

85

Oh, eu știu, că tu ai fi putut să fi făcut greșeli, dar El te iubește. El stă cu brațul întins, vrând ca tu să vii. Vino, doar așa cum ești! Eu te văd sus la balcon, soră. Te văd. Dumnezeu să te binecuvânteze. Nu uita niciodată aceea. Tu ai ridicat mâna către același Isus care avea picioarele murdare. Asta s-a întâmplat cu mulți ani în urmă. Și sora mea dragă, frate, asta se întâmplă chiar aici, în acest oraș, chiar aici în seara asta oh, este...?..... Ei nu vor niciodată să se gândească că El a spus aceea. Eu știu că dacă eu eram în locul tău, eu m-aș fi dus direct la El, să-i spun: „Doamne Isuse, iartă-mi păcatele. Eu voi lua murdăria. Eu voi lua calea cu cei puțini disprețuiți ai Domnului. Eu o voi face”.

86

Altceineva care nu și-a ridicat mâna, ai vrea să-ți ridici mâna, să spui: „Isuse, acesta sunt eu. Eu vin acum?” Dumnezeu să te binecuvânteze acolo, domnule. Tu de aici, Dumnezeu să te binecuvânteze, fetițo.

87

Altceineva v-ați ridica mâna? Mă întreb în timp ce noi suntem... Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Dacă voi credeți și observați aici în clădire în timpul serviciului de vindecare cum Dumnezeu a vindecat bolnavii, acum El cunoaște secretele inimii voastre,... Eu știu că sunt doisprezece sau mai mulți înăuntru aici care ar trebui să vă ridicați mâna. Eu știu asta.

Oh, tu pretinzi că ești creștin, da, dar aceea nu este despre ceea ce eu vorbesc. Și Fariseul a pretins. Eu vă dau o invitație.

Cu capetele voastre plecate, în timp ce pianul sau orga cântă, toți acei care ați ridicat mâna și aceia care nu ați ridicat-o, nu ați vrea să veniți jos aici și să stați doar un minut pentru un cuvânt de rugăciune? Nu ați veni chiar de la locul vostru? Veniți chiar aici și stați aici. Dacă Dumnezeu va asculta rugăciunea mea să deschidă ochii orbului, să dea vederea celor care n-au văzut niciodată, să deschidă urechi surdului și chinuiților, dacă El va face aceea, cu siguranță El va vindeca sufletul vostru. Sufletul meu este mișcat în seara aceasta. O, El este aici.

88

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Altceineva, ridicați-vă drept sus. „Mă predau deplin. Totul Ție binecuvântatul meu Salvator. Eu mă predau deplin.”

Ați vrea să veniți chiar aici jos, să stați chiar de-a lungul pe partea asta? Ar putea fi ultima oară când tu vreodată ai avea o invitație. Poate tu niciodată

nu vei mai avea... nu vei mai fi în stare să faci aceasta. Ar putea fi sfârșitul drumului pentru tine foarte curând. De ce nu vii acum, să stai chiar aici?

⁸⁹ Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule. Doar stai aici, dacă vreți. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze, băiețașule.

Priviți la acel ins mic venind, în jur de doisprezece ani. Rușine să vă fie unora dintre voi, oamenii în vârstă, inima voastră împietrită, murdară și neagră. Statisticile arată că nouăzeci și opt la sută din oamenii care sunt salvați, sunt salvați înainte ca ei să fie de douăzeci și unu de ani. Voi sunteți atât de așezați în căile voastre și voi credeți că sunteți corecți. „Este o cale care pare dreaptă.”

Vreți să veniți? N-ați vrea să vă faceți drum aici jos la altar? Priviți la ei îngenunchind aici, veniți aici. Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă? Sus la balcon, tu care ți-ai ridicat mâinile, vrei să vii jos? Eu vă dau vouă o invitație la același Isus Cristos, căruia tu te vei închina într-o zi oricum. Tu ori vei muri ca un păcătos și fără milă, fără milă atunci... Acum este ziua milei...! Amintiți-vă, când o zi întâlnește pe alta, ziua aceea.....?..... Și când această zi de har Îl întâlnește pe Isus Cristos, este ziua judecății după aceea. Asta este corect.

⁹⁰ Veniți chiar jos, asta-i corect. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Patru tineri venind la Domnul. Nu contează care sunt păcate voastre, frate, soră, Isus este aici să te ierte.

Doamna micuță venind, grăbindu-se să ajungă la altar. Acela este felul ca să vii. Acela este felul să vii chiar jos. Dumnezeu să te binecuvânteze; aceea-i bine. Locul multora dintre voi ar trebui să fie chiar aici. N-ați vrea să veniți? Cum este cu fratele care și-a ridicat mâna? Tu ai intenționat-o, nu-i așa, frate? Nu-i așa, soră? N-ați vrut voi, într-adevăr? Veniți jos acum și îngenuncheați aici jos cu noi la altar, vreți voi să faceți asta? Haideți în timp ce eu vi-l dau pe Domnul Isus, promițându-vă asta, că El vă va ierta fiecare păcat. Ați vrea să veniți? Dumnezeu să vă binecuvânteze.

⁹¹ Mulți vin, vin jos de la balcon. Acea-i corect. Doar haideți direct jos; noi vă așteptăm. Haideți chiar jos. Veniți chiar acum, în jurul altarului, o mulțime de loc. Este loc la Izvor pentru mine, o mulțime de loc. Haideți acum. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele, care și-a ridicat mâna sa; ei l-au ajutat pe el acolo în spate. Dumnezeu să fie îndurător. Acea-i calea. Haideți, nu-l lăsați pe Satan să vă jefuiască. Nu lăsați

mulțimea de afară, nu lăsați lumea să vă jefuiască. Veniți. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate care vii jos, să-L întâlnești pe El.

⁹² Acum, cântăm încet. Eu mă predau deplin. Mă vei ajuta aici, frate Gordon, dacă vrei. (fratele Branham vorbește în timp ce conducătorul de cântări cântă-Ed.) N-ați vrea voi să veniți...?...

Totul Ție, binecuvântatul meu Salvator,

Eu mă predau deplin.

Cu adevărat doriți aceasta? Ești gata să-ți predai biserica ta pentru Isus? Ți-ai preda tu calitatea de membru ca să ai calitatea de prieten? Ți-ai predat tu scrisoarea ca să ai scrisoarea ta scrisă în cer? Ai vrea tu să faci asta? Dumnezeu să binecuvânteze acest bărbat și soția lui, venind aici în seara aceasta. Cel mai mare lucru pe care ei l-au făcut vreodată în toată viața lor, este să vină chiar acum și să-L accepte pe Domnul Isus. Ce minunat, ce mare.

⁹³ Isus a spus: „Cel ce vine la Mine, Eu nu-l voi da afară cu niciun chip. Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are Viață Veșnică.” Mai sunt câțiva....?.... veniți.

Haideți. Da, acela ești tu. Asta-i corect. Acela ești tu. Haideți. Amin. Mai mulți din voi, de asemeni, haideți; vreți voi să veniți chiar acum în timp ce noi așteptăm?

Eu mă predau deplin,

Totul Ție, Salvatorul meu binecuvântat,

Mă predau deplin.

⁹⁴ Eu îți voi da tot ce sunt eu, tot ce am eu, mândria mea; orice am eu îți predau Ție aici la altar. Doar fii îndurător cu mine, dragă Dumnezeule. Eu vreau ca lacrimile mele să spele petele. Eu vreau Sângele Tău să spele pata mea. Ce o va face? Nimic decât Sângele lui Isus. N-ați vrea voi să veniți în timp ce noi doar mai așteptăm puțin, pentru că eu mă simt constrâns. Voi știți că eu nu sunt un fanatic. Voi știți aceea. Dar eu simt că aici sunt mai mulți oameni care s-ar cuveni să stea în jurul acestui altar chiar acum.

⁹⁵ Decăzutule, cum este cu tine? Tu ești departe de Dumnezeu. Dacă mori, tu ești pierdut. Vino! Acesta este timpul tău! Vino înăuntru; este loc pentru tine. N-ai vrea să vii?

Noi cântăm încă o dată acum. În timp ce cântăm: „Eu mă predau deplin” vrea cineva să vină în acest timp? În regulă.

*Eu mă predau deplin,
Eu mă predau deplin,
Totul Ție, Salvatorul Meu binecuvântat.
Eu mă predau deplin,
Eu mă predau deplin,
Eu mă predau deplin,
Totul Ție, Salvatorul Meu binecuvântat.
Eu mă predau deplin.*

....(Vei face tu asta?)

(Fratele Branham cere oamenilor să vină la altar în timp ce biserica cântă-Ed.)....?.....Veniți....?....binecuvântarea Duhului Sfânt, veniți.....

*Totul Ție, binecuvântatul Meu Salvator.
Eu mă predau deplin.*

Ați terminat? Sunteți siguri? Mai sunt câțiva aici chiar acum. Haideți să cântăm: „Așa cum sunt”, soră, dă-ne un acord acolo. „Așa cum sunt,” nu contează ce ați făcut.

*Așa cum sunt, fără nici o scuză,
Căci Sângele Tău a fost vărsat pentru mine
Și Tu mă inviți să vin la Tine,
... O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!*

Să ne ridicăm în timp ce cântăm aceea. Haideți jos pe culoar.

*...așa cum sunt, fără nicio scuză,
Decât că Sângele Tău...(Vreți să veniți chiar acum?)*

A fost vărsat...(haideți chiar jos la altar...?.....Haideți jos, Oh, veniți.)

*Tu mă chemi să vin la Tine,
O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!
Doar așa cum sunt, eu nu mai zăbovesc,
Să scapi sufletul meu....(De câte?) de orice pată întunecată,
La tine, al Căruia Sânge poate curăța orice pată,
O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!*

96 Încet, acum soră. Să ne aplecăm capetele acum așa cum fredonăm asta. (Fratele Branham începe să fredoneze – Ed.) Tatăl nostru ceresc, în jurul altarului chiar acum sunt mulți păcătoși. Ei se pleacă la picioarele Domnului Isus. Tu ai spus: „Nimeni nu poate veni la mine, decât

dacă Tatăl meu îl atrage. Și toți cei ce vin, Eu le voi da Viață Veșnică și îi voi învia în zilele din urmă.”

Tu ai promis asta, Doamne. Mulți din ei stau aici, exact cum acea prostituată sărmană care a stat la picioarele Tale, făcându-Ți un serviciu, Doamne. Și apoi, Tu, te-ai întors și ai privit-o și ai spus: „Păcatele tale, care sunt multe, sunt toate iertate.” Tu nu cauți la fața omului. Tu vei face în același fel pentru ei, Doamne. Eu mă rog ca Tu să acorzi aceasta în seara aceasta.

97 Mult mai mulți de acolo care nu sunt la altar, Doamne, care ar trebui să fie aici în seara aceasta, predându-și sufletele lor jos aici; ei s-au îndepărtat de Dumnezeu; ei au ajuns rigizi și au ajuns indiferenți. Ei doar au ajuns formali și s-au îndepărtat de Tine. Ei Te-au văzut săptămâna aceasta venind în oraș, făcând semne și minuni și miracole ca să dovedești că Tu ai înviat din morți. Tu stai aici în seara aceasta cu brațele întinse. Tu îmi sfâșii inima mea în bucăți, când mă gândesc la Tine. Tu stai aici, implorând și rugându-te de oameni.

98 O, Dumnezeule, eu nu știu ce se întâmplă cu mine în seara asta. Dar eu mă rog, Dumnezeule, ca oricine ar fi aici înăuntru în seara aceasta, pe care Tu îi chemi, de asemenea, ca ei să nu iasă de aici fără să Te fi găsit pe Tine în seara asta. Inima mea este împovărată adânc pentru un motiv; eu nu știu. Eu mă rog, dragă Isus încă o dată, eu chem. Lasă ca acea persoană, dacă ei nu sunt deja aici la altar, să vină repede, Doamne. Acordă aceasta. Poate fi ultima lor chemare, Tu doar ai întristat inima mea pentru vreun motiv. Și eu mă rog ca Tu să acorzi aceasta prin Numele lui Isus.

99 Fiecare în rugăciune, vreți voi? Eu doar am un simțământ ciudat că ceva este greșit în seara aceasta. Ceva este greșit pe undeva. Ce este greșit? Veniți: fiecare cercetați-vă inima voastră. Aflați doar ceea ce este greșit, așa cum noi mai cântăm încă o dată. Așa cum cântăm, veniți acum. Dumnezeu vorbește către cineva, eu știu asta...?....Dumnezeu să vă binecuvânteze.

.....nu zăbovesc

Să scapi sufletul meu de orice pată întunecată,

la Tine, al cărui Sânge poate curăți orice pată

O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!

*Chiar așa cum sunt, Tu mă vei primi,
Voi fi primit, iertat, curățit, eliberat;
Pentru că eu cred promisiunea Ta,
O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!*

În timp ce noi cântăm acest următor vers, fiind ultimul vers, eu vreau ca slujitorii să vină aici în jur să se roage cu noi, dacă voi doriți. Conducătorii de aici din biserică cred într-o chemare de modă veche la altar, aici vin douăzeci, treizeci de oameni. Au îngenuncheat, păcătoși pocăindu-se de păcatele lor. Dacă voi vreți să veniți, stați în jurul altarului și rugați-vă cu ei, vreți să faceți asta? Vreți să veniți acum în timp ce noi cântăm următorul vers? Orice lucrător creștin care știe... are povara sufletelor pe inima lui. Dacă voi nu o aveți, voi ar trebui să o aveți. Dumnezeu știe că voi ar trebui să o aveți.

100

Eu vă însărcinez --- vă provoc să veniți în seara aceasta și să faceți o cincizecime reală de modă veche, apoi urmăriți ce face Dumnezeu mâine seară în adunarea de vindecare. Voi îndreptați acest lucru și ...?...aici. Voi obțineți acest lucru îndreptat și urmăriți ce va face Dumnezeu. Voi doar faceți-o; eu vă provoc.

Eu nu ajung des atât de emoționat în acest fel, dar ceva face asta, ceva mă mișcă pe mine. Și mă simt foarte constrâns. Și sunt foarte interesat în această chemare, simțind că este mai mult aici să fie turnat în jurul acestui altar aici, încă împovărează inima mea. Și dacă eu sunt slujitorul lui Dumnezeu și știind că eu știu că aceasta vine de la Dumnezeu și eu o spun asta în Numele lui Isus; voi știți că eu nu aș spune aceea decât dacă sunt sigur de ea. Este ceva greșit! Și eu vreau ca voi să veniți în timp ce noi cântăm încă o dată. Lucrătorii și așa mai departe, și păcătoșii, și toți, adunați-vă în jurul altarului cei ce vor să se roage acum. Mă ajutați să cânt încă o dată?

*Așa cum sunt, Tu mă vei primi,
Îmi vei ura bun venit, mă vei ierta, curăți, elibera;
Pentru că eu cred promisiunea Ta,
O, Miel al lui Dumnezeu, eu vin! Eu vin!*

101

Dragă Tată Ceresc, sunt mulți aici...?...Eu am făcut cum am știut eu mai bine, Doamne. Eu nu m-am ferit să declar întregul sfat al lui Dumnezeu, simțind, Doamne, știind că dacă eu voi veni înapoi peste un an de la această seară, mulți din cei care stau aici vor fi deja plecați în

eternitate. Și eu știu, pentru că eu Te văd, Doamne. Și eu le-am spus lor că Tu îi iubești și că ai același respect față de ei pe care l-ai avut față de femeia din seara aceea cu mulți ani în urmă. Mulți dintre ei stau în jurul altarului, aici acum, Doamne, scăldând acest altar cu lacrimile lor.

Eu mă rog, Dumnezeu, într-un fel Duhul Sfânt să străpungă cumva în această seară în această clădire și să toarne puterea Atotputernicului Dumnezeu și să-l facă pe fiecare de aici, dragă Dumnezeu. Acordă aceasta. O, Fie ca ei să aibă străpunse inimile lor de piatră, să vină jos și să fie salvați, prin Numele lui Isus Cristos.

Haideți să ne ridicăm mâinile noastre. Să ne ridicăm mâinile noastre către Dumnezeu. Fiecare să ofere acum o rugăciune către Dumnezeu.

Frate Gordon, vino aici, și condu-ne în rugăciune. Luați-L pe Cristos acum, în timp ce fratele Gordon ne conduce.